

[Kjeld Olesen.]

lægninger ikke foreligge fuldt udarbejdet, har ministeren end ikke villet løfte en flig af sløret. Her behøver man øjensynlig ikke at tage hensyn, for man sidder på et solidt flertal.

Så siger man, at de nævnte organisationer ved et møde for nylig har accepteret, at loven vedtages uden behovsopgørelsen. Ja, det kan man sige, men der skal vel ikke den store taktiske begavelse til for at sige til organisationsrepræsentanterne: mine herrer, sådan er situationen, enten må De acceptere, at loven gennemføres uden behovsopgørelse, eller også får De ingen lov i denne omgang.

Tag et område som seniorsergenterne, der skal kontraktansættes indtil det 45. år. Vi finder, at seniorsergenter på en effektiv måde vil kunne løse flere opgaver, men vi har samtidig advaret imod, at antallet bliver af en sådan størrelsesorden, at der bliver tale om at erstatte de officerer af B-linjen, som med den nødvendige pædagogiske og øvrige uddannelsesmæssige baggrund skulle arbejde direkte med de værnepligtige. Vi skal nu gennemføre en personellov uden at ane et klap om, hvad ministeren egentlig har tænkt sig. Hvor mange seniorsergenter forestiller ministeren sig? Vi ved det ikke, og det er blot et enkelt eksempel.

Udvalget har haft besøg af en del deputationer. Socialdemokratiet har kunnet tilslutte sig de ønsker, der er rejst af Fællesorganisationen af kontraktansatte Officerer til vedvarende Tjeneste i Forsvaret. Man har ønsket bedre indplaceringsmuligheder inden for gruppen af officerer af B-linjen, og der er ingen tvivl om, at der oprindeligt for denne gruppe af kontraktansatte officerer blev stillet advancementsmuligheder i udsigt, der aldrig er blevet indfriet. Samtidig vil vi dog gerne pege på, at en væsentlig årsag til nedsættelsen af det såkaldte 14. januar-udvalg var, at majorpukkelen skulle afvikles, og vi håber, at det, man når frem til, ikke hindrer en yderligere afvikling af majorpukkelen.

Som det fremgår af betænkningen, har der stort set været enighed i udvalget. Den eneste undtagelse — og den er egentlig ret væsentlig — er spørgsmålet om officersuddannelsen. Som bekendt har klimaudvalget på baggrund af 14. januar-udvalgets betænkning foreslået en uddannelse af A-officerer på 4½ år og af B-officerer på 2½ år. Ministeren fastholder imidlertid sit oprindelige forslag om henholdsvis 3½ og 2 år. Ministerens begrundelse går hovedsagelig på de muligheder, der ligger for at lade tiden inden officersskolen indgå som en slags praktik, og der peges endvidere på de mulighederne for efteruddannelse.

Vi ønsker imidlertid at fastholde vor opfattelse ved første behandling, hvorfor vi har stillet ændringsforslag. Vi finder, at der er mange tungtvejende argumenter for, at officeren får den bedst mulige uddannelse. I fremtiden stiler man mod et mindre antal A-officerer og et større antal B-officerer, der direkte skal have med mandskabet at gøre, og samtidig nedsætter vi tjenestetiden; vi forsøger at praktisere Thomsen-rapportens tanke om intensivering af uddannelsen, og hertil kommer, at de unge i dag møder frem med betydelig større kundskaber end tidligere. Og allervæsentligst: vi finder, at det er afgørende nødvendigt, at fremtidens officerer får en tilstrækkelig pædagogisk og psykologisk baggrund.

Vi har i udvalget erklæret os villige til at slække på kravet om uddannelsens længde, således at vi måske kunne mødes på halvvejen. Det har været sådan, at regeringspartierne end ikke har villet tage en reel forhandling herom.

Bortset fra denne paragraf om uddannelsen, hvor vi altså har stillet ændringsforslag, kan socialdemokratiet med en stille tøven i stemmen gå ind for lovforslaget, som det i øvrigt er fremsat, også med ændringsforslagene.

Langkilde: De ændringsforslag, som er fremsat af forsvarsministeren og tiltrådt af udvalget, bortset fra hr. Kurt Brauer, er